

faandt Sted for det forrige Staatssecretariat for Raadesager, til Forbedring, navnlig i Enfers Stilling, ved idelig at gjøre Forslag til Undersøgelse deraf o. s. v., bestandig fastholdt den Grundsætning, at den Raade at fordele paa ikke var hensigtsmæssig. Den høitærede Minister har forlangt en Sum af 1,000 Rbd. til Understøttelser. Denne Begjering er væsentligt motiveret derved, at endel Understøttelser, der tidligere have været udrede af et separat Fond, nemlig Sætatens Fattigbøsse, nu ikke mere ville blive udrede deraf, da det inddrages i Statskassen. De Understøttelser, der have været udrede af dette Fond, have imidlertid ikke andraget en Sum af 1,000 Rbd.; der bliver flere hundrede Rigsbankdaler tilovers, som den ærede Minister vil kunne benytte i dette Diemed. Marinen har desuden i sine separate Fonds meget betydelige Midler til at komme Underclasserne og navnlig de Fattige af de lavere Classer i Staten tilhjælp; der udredes heraf Summer, der ikke staae i Forhold til, hvad der ellers udredes til andre Trængende, og jeg troer derfor, man maa sige, at der vistnok er mindre Anledning til at fremkomme med Forslag til en Forøgelse paa dette Sted, end der har været paa mange andre Steder, hvor vi ellers have stræbt at holde igjen.

Marineministeren: Med Hensyn til, hvad der er anført af den ærede Ordfører om, hvorvidt Posten som Underfabrikmester er reglementeret (Ordføreren: Undertøimester!) eller som Undertøimester, skal jeg tillade mig at oplyse, at i Reglementet af 25de August 1848 staaer Undertøimesteren opført med et Tillæg — idetmindste er der bestemt for Posten at skulle være et Tillæg — af 400 Rbd., altsaa netop det her opførte. Derhos skal jeg oplyse, at den nuværende Tøimester har været ansat som Undertøimester fra den 18de Decbr. 1830 til den 1ste Januar 1835 med et Tillæg, som ifølge de da gjældende Regler ikke var ubetydeligt høiere end det Tillæg af 400 Rbd., som i Reglementet af 1848 er fastsat. Dermed mener jeg, at Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Post er reglementeret, er tilstrækkeligt belyst. Hvad angaaer, at de Tillæg, der have været disse Officerer tilstaaede, ere komne over til

Andre, men saaledes, at det ikke kan sees i Budgettet, da er det vist, at Underfabrikmesteren tidligere har været Lærer ved Sæcadet-akademiet, hvilken Stilling han har maattet frasige sig, for at overtage de Forretninger, der for Diebliffet ere betroede ham; den vedkommende Sum er altsaa gaaet over til Andre; men der er en Sum, som er besparet, som ikke er gaaet over til nogen Anden, det er det Tillæg af 160 Rbd., som Undertøimesteren havde. Denne Sum er altsaa udgaaet af Budgettet.

Jeg skal nu tillade mig at omtale Udbandelsen til Marinens Fagmandsposter eller lærde Poster, om jeg saa maa kalde det. Med disse Poster forholder det sig paa en særegen Maade. Marinen ønsker at opmuntre Officerer til at forberede sig til disse Poster. De to Mand, som her ere under Omtale, have i flere Aar paa egen Beføstning forberedt sig til at overtage disse Poster; de have bestaaet til forskellige Examina i Mathematik, Mechanik og de forskellige Videnskaber, som udfordres; de have dertil gjort Tjeneste i nogen Tid, uden at modtage Vederlag derfor; først senere ere de komne i Betragtning til det Vederlag, som jeg nu har indstillet. Der er i det Hele taget i Marinen ikke stor Lyst til at overtage disse Fagmandsposter, og hvad der anføres i saa Henseende er, at de Fordele, som disse Poster love, ikke ere af stor Betydning. Dette kan jeg nu ikke ganske indrømme; men der er en Ting, som Officererne gaae glip af ved at forberede sig til og foreløbigt modtage disse Poster, nemlig af at komme tilføjes; de gaae glip af, hvad hele deres tidligere Virken er gaaet ud paa, de gaae glip af Diemedet for deres Livsstilling, og, dersom der for Diebliffet i Marinen var en altsfor stor Higen efter disse Fagmandsposter, vilde jeg ubetinget erklære det for et Onde (Hør!). En Søofficer skal fremfor Alt være Søofficer, og, efter hvad, jeg tidligere har udtalt, kan jeg lykønske Sætatens i denne Henseende. Søofficererne ville nødtigt gaae over til Fagposter, ville nødtigt gaae glip af det friere Liv, som for Ungdommen har noget saa Tillokkende, og deri ligger Vanstæreligheden i at finde Folk, der vilde overtage disse Poster. Nu siger man, der kan jo ind-